

Sygn. akt V C upr 73/13 (poprzednio I C upr 274/12)

UZASADNIENIE

(...) S.A. z siedzibą w W., działając przez pełnomocnika, skierował w dniu 18 czerwca 2012 r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwana J. W. zapłaciła stronie powodowej kwotę 5304,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 17 grudnia 2010 r. strona powodowa z pozwaną zawarła umowę pożyczki nr (...) a w dniu 20 sierpnia 2010 r. umowę pożyczki nr (...). Pozwana z tego tytułu zobowiązała się do spłaty zobowiązania wynikającego z umowy nr (...) w łącznej wysokości 3584,24 zł oraz z umowy nr (...) w łącznej wysokości 4824,94 zł. Strona powodowa w dniu 9 sierpnia 2011 r. dokonała wypowiedzenia niniejszych umów co skutkowało natychmiastową wymagalnością całości zobowiązania pozwanej. Pismem z dnia 29 października 2011 r. pozwana została wezwana do dobrowolnej zapłaty całości należności. Według stanu na dzień złożenia pozwu pozwana spłaciła ogółem kwotę 3105,00 zł.

Zarządzeniem z dnia 24 lipca 2012 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty. W tym samym dniu postanowieniem referendarz sądowy wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Miliczu.

Na skutek wezwania pełnomocnik strony powodowej złożył pozew na urzędowym formularzu, w którym wskazał, że wniosł o zasądzenie od pozwanej kwoty 5304,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazała, że powództwo zostało wytoczone przedwcześnie gdyż strony zawarły porozumienie co do uregulowania należności. Dodatkowo pozwana wskazała, że dokonała częściowej spłaty długu, która to zapłata nie została uwzględniona w złożonym pozwie. Podniosła również, że kwestionuje sposób obliczenia odsetek i innych należności ubocznych gdyż strona powodowa nie dokonała żadnego uzasadnienia wysokości tych kwot.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 sierpnia 2010 r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. a J. W. została zawarta umowa pożyczki nr (...) oraz w dniu 17 grudnia 2010 r. umowa pożyczki nr (...).

(dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 13;

umowa pożyczki nr (...) k. 14)

Pozwana zalegała z zapłatą na rzecz strony powodowej kwoty 5304,18 zł. Pismem z dnia 9 sierpnia 2011 r. strona powodowa wypowiedziała powyższe umowy pożyczki i wezwała pozwaną do zwrotu kwoty 5304,18 zł do dnia 13 września 2011 r. Wobec braku zwrotu żądanej kwoty pismem z dnia 29 października 2011 r. strona powodowa wezwała ponownie pozwaną do zapłaty kwoty 5304,18 zł do dnia 12 listopada 2011 r. pod rygorem wszczęcia postępowania sądowego.

(dowód: pismo z dnia 9.08.2011 r. k. 15;

pismo z dnia 29.10.2011 r. k. 16;

zestawienie salda pozwanej k. 17)

Pozwana po złożeniu pozwu uiszczała na rzecz strony powodowej następujące kwoty: w dniu 25 lipca 2012 r. – 100,00 zł, w dniu 13 sierpnia 2012 r. – 200,00 zł, w dniu 6 września 2012 r. – 100,00 zł, w dniu 18 marca 2013 r. – 700,00 zł, w dniu 25 marca 2013 r. – 1000,00 zł, w dniu 8 kwietnia 2013 r. – 700 zł, w dniu 18 kwietnia 2013 r. – 500,00 zł, w dniu 25 kwietnia 2013 r. – 2200,00 zł.

(dowód: dowody wpłat k. 33 i 40)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w zakresie żądania zasądzenia ustawowych odsetek.

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła należności wynikających z udzielonych pozwanej pożyczek.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w całości pozostaje bezsporny pomiędzy stronami. Sąd dodatkowo dokonał jego ustalenia na podstawie dokumentów w postaci umów pożyczek, pisma wypowiadającego niniejsze umowy, pisma wzywającego pozwaną do uiszczenia zaległości, zestawienia salda pozwanej oraz dowodów wpłat dokonanych przez pozwaną. Sąd w całości dał im wiarę gdyż żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich wiarygodności.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie pozwana zawarła ze stroną powodową dwie umowy pożyczki. W związku z tym, że pozwana zalegała z płatnością rat udzielonych pożyczek strona powodowa wypowiedziała niniejsze umowy z dniem 13 września 2011 r. Pozwana na dzień złożenia pozwu zalegała z płatnością kwoty 5304,18 zł. W toku trwania postępowania pozwana wpłaciła na rzecz strony powodowej łącznie kwotę 5500,00 zł. W związku z czym należało uznać, że pozwana spłaciła całość należności głównej i w tym zakresie Sąd w punkcie I sentencji wyroku powództwo oddalił. Z uwagi na fakt, że pozwana dokonała spłaty zadłużenia wpłacając stronie powodowej przelewami w dniu 25 lipca 2012 r. kwotę 100,00 zł, w dniu 13 sierpnia 2012 r. kwotę 200,00 zł, w dniu 6 września 2012 r. kwotę 100,00 zł, w dniu 18 marca 2013 r. 700,00 zł, w dniu 25 marca 2013 r. kwotę 1000,00 zł, w dniu 8 kwietnia 2013 r. kwotę 700 zł, w dniu 18 kwietnia 2013 r. kwotę 500,00 zł, w dniu 25 kwietnia 2013 r. kwotę 2200,00 zł Sąd uwzględnił żądanie pozwu w zakresie ustawowych odsetek i zasądził w punkcie II sentencji wyroku odsetki ustawowe od wskazanych powyżej kwot od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 18 czerwca 2012 r. do dnia ich faktycznych wpłat. Jedynie odsetki ustawowe w stosunku do ostatniej wpłaty zostały zasądzone od kwoty 2004,18 zł gdyż kwota ta dała łącznie całość należności głównej czyli 5304,18 zł. Należy zauważyć, iż pozwana dokonała spłaty w łącznej kwocie 5500,00 zł natomiast strona powodowa dochodziła zapłaty należności głównej w kwocie 5304,18 zł w związku z czym nadpłata w wysokości 195,82 zł winna zostać rozliczona przy zapłacie należnych odsetek.

Podstawą prawną zasądzenia odsetek jest przepis art. 481 § 1 k.c., który stanowi, iż wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w punkcie III sentencji wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na zasądzone koszty postępowania składa się opłata od pozwu w kwocie 67,00 zł, opłata od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1200,00 zł

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

M.(...)